GREGORIUS MAGNUS
Admont, 12. Jh.
Seite 121r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

a facie furoris dñi. Quod enim irā columbe p̄dixerat hoc fu
rorē dñi subiunxit. Columba namq; ualde simplex est ani
mal. Et quāmdo nulla furoris inequalitas serpit. furorem
dñi irā columbe nominauit. Vt enī diuine districtionis
uim inpturbabile demonstraret. & iram dixit. & colubę
A c si aptr diceret. Districtū iudiciū inconcussus exerit. q
p̄manens mansuetus iniustos punit. Vnde & in extremo
iudicio in semetipso incommutabilis manens. nulla ui
cissitudine ac mutabilitate uariatur. s; tamen electis y
reprobis. nequaquā subspecie eiusde incommutabilitatis
ostendetur. quia & tranquillus iustis. & iratus appare
bit iniustis. Testē enī conscientiā intra semetipsos deferē.
unde eo; mentes equę unū respiciant. sed non equalitē
modificentur. quia & istis eū benignū ostendit. ante
acta iustitia. & illis terribile culpa. Quo; pauorem
quis explicet. cū contingit miseris & intra se culpas
cernere. y tamen iudicem iustū uidere. Hoc nimirū
cotidie inusu utrę p̄sentis agitur. ut dequalitate uen
turi iudicis mortaliū corda doceantur. Nam cū duo
ad iudiciū p̄gunt. alius innocentię sibi conscius. ali
culpę debitor. ante p̄latā sententiā. adhuc tacentē
iudicē utrq; conspiciunt. & culpę A debitor. grauem
contra se iram hoc ipsū iudicis silentiū suspicatur.
Q uā irā sibi ñ denuntiat p̄turbatio iudicis. sed recor
datio prauitatis quia & si adhuc foras reum sententia
non dampnat. intus iam grauiter conscientia accusat.
A t contra iustitie amicus decernentis iustū conspicit.
sed intus de testimonio bonę recordationis hilarescit.
& quia apud se quod metuat non habet. omne quod
erga semet ipsum ē blandū uidet. Hoc itaq; loco fu
ror dñi dicit. non p̄turbatio diuine substantię.

A tam